

ERNEST DOWSON (1867-1900):
NON SUM QUALIS ERAM BONÆ
SUB REGNO CYNARÆ *

VERTAALD DOOR JAN CAMPERT

Die nacht, ach gisternacht, viel, Cynara, de schijn
van uwe schaduw tusschen haar en mij. Verdoofd
van uwen adem kuste ik haar en dronk den wijn;
verlaten was 'k, door een oude passie overmand,
ja, 'k was verlaten en ik boog het hoofd:
ik ben u, Cynara, steeds trouw geweest! naar mijnen trant.

Al-nachtlijk op mijn hart voelde ik haar harte-bloed,
nachtlang lag ze in mijn arm in liefde en slaap gebed;
voorwaar de kus van haar gewelfden mond was zoet;
maar 'k was verlaten, door 'n oude passie overmand,
toen 'k zag dat grauw de dag had ingezet:
ik ben u, Cynara, steeds trouw geweest! naar mijnen trant.

Zoo luttel heugt mij nog! 't Ging met den wind te loor,
ik strooide rozen en weer rozen roekloos rond,
dansend dat ik vergat uw leliën die 'k verloor;
maar 'k was verlaten, door 'n oude passie overmand,
dien nacht dat 't dansen schier geen einde vond:
ik ben u, Cynara, steeds trouw geweest! naar mijnen trant.

* Ik ben niet wat ik was toen de goede Cynara over mij heerschte. (Horatius, Oden, IV, I, vs 3 en 4).